UCHWAŁA Nr XXXIV/333/2016
RADY MIASTA STAROGARD GDAŃSKI
z dnia 30 listopada 2016 r.

w sprawie nadania drodze publicznej gminnej nazwy "ulica generała Stefana Roweckiego „Grota” ”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.[1]) uchwala się, co następuje:

§ 1. Drodze publicznej gminnej, której przebieg został wskazany na załączniku nr 2 do uchwały Nr XXXI/298/2016 z dnia 28 września 2016 r., położonej w Starogardzie Gdańskim pomiędzy ulicami: Skarszewską i Kleeberga, oznaczonej geodezyjnie jako działki: nr **1/3**, obręb **1**, nr **3/3,** nr **4/3** i nr **6/1,** obręb **37**, nadaje się nazwę **ulica generała Stefana Roweckiego „Grota” .**

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Starogard Gdański.

§ 3. 1 Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

2. Informacja o nadaniu w/w nazwy ulicy podlega ogłoszeniu w prasie lokalnej i na stronie internetowej miasta Starogard Gdański.

Przewodniczący Rady Miasta
Starogard Gdański

Jarosław Czyżewski

[1] Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579

UZASADNIENIE

Proponowana nazwa uwzględnia zasady kształtowania nazewnictwa zawarte w Załączniku Nr 2 do Uchwały Nr XLVI/447/2006 Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego z dnia 13 września 2006 roku w sprawie systemu nadawania nazw drogom, placom i innym obiektom użyteczności publicznej w mieście Starogard Gdański.

Ponadto nadanie nazwy ulicy jest niezbędne do prowadzenia numeracji porządkowej nieruchomości położonych w tym rejonie miasta.

Nadanie proponowanej nazwy wskazanej ulicy jest sposobem upamiętnienia postaci **generała Stefana Roweckiego „Grota".**

Gen. Stefan Paweł Rowecki ps. „Grot"
urodził się 25 XII 1895 r. w Piotrkowie Trybunalskim. Wcześnie podjął działalność niepodległościową, najpierw w 1913 r. wstępując do Polskich Drużyn Strzeleckich, następnie od 1914 r. do I Brygady Legionów Polskich, a od II 1918 r. do Polskiej Siły Zbrojnej. W czasie wojny polsko-bolszewickiej walczył w Sztabie Frontu Południowo-Wschodniego. Po ukończeniu kursów oficerskich pracował w Wojskowym Instytucie Naukowo-Oświatowym. Nie poparł zamachu majowego, co wpłynęło na jego dalszą karierę wojskową – przeniesienie do 41 Pułku Piechoty, w 1930 r. do 55 Poznańskiego Pułku Piechoty, a w 1939 r. na dowódcę Warszawskiej Brygady Pancerno-Motorowej. Po klęsce wrześniowej 1939 r. uniknął niewoli i natychmiast włączył się w działalność Polskiego Państwa Podziemnego w kierownictwie Służby Zwycięstwu Polski. Od 1940 r. był Komendantem Głównym Związku Walki Zbrojnej i dowódcą sił zbrojnych w kraju. Pełnił funkcję dowódcy AK od 14 II 1942 r. do 30 VI 1943 r. Tego dnia został zdekonspirowany przez agentów gestapo i na skutek zdrady aresztowany w Warszawie, następnie osadzony w obozie koncentracyjnym Sachsenhausen jako więzień honorowy. Odrzucił wówczas propozycję współpracy z władzami Rzeszy przeciwko Sowietom. Na wieść o wybuchu powstania warszawskiego Himmler polecił natychmiastowe zgładzenie gen. Roweckiego. Został zamordowany w obozie między 2 a 7 sierpnia 1944 r. a miejsca jego pochówku nigdy nie ustalono. Pośmiertnie w 1995 r. odznaczono go Orderem Orła Białego.

Opracował: Ryszard Szwoch